

НЕ БУДУ переоповідати про те, які питання розглядалися на черговій сесії Гоцанської селищної ради. Основне ж, звичайно, бюджет, який довго обговорювали і таки затвердили. До речі, депутати не підтримали пропозицію, щоб батьки щоденно платили по 1 грн. 30 коп. за перебування дитини в дитячому садку, а зупинилися на одній гривні...

Тривалий час ламаються списки навколо селищного ринку, який тимчасово

тую його дослівно:

«У зв'язку з винесенням базару з-під вікон нашого будинку продовжується тиск підприємців як на місцеву владу, так і на жильців будинку № 39, у яких суб'єкти торгівлі орендували сараї та підвали під склади. В сараях, де утримуються свині та кури, протягом декількох років почували ковбаси, рибні продукти, овочі, крупи, солодоші, морозиво, мило, пральні порошки. Принаджені пашошами, в сараях і підва-

лені від багаторазового щоденного носіння ящиків з товарами.

Ми більше чотирьох років терпіли і брязкіт залізничної вранці під вікнами, газування автомашин, сморід у квартирах від згарища сміття, яке спалювали прибиральники базару надвечір. До всього місцем вбиральні для базарників були куці під вікнами будинку та дерева у дворі, де сохла білизна. З усієї Гощі на базарі збиралися собаки, вдень і вночі ці зграї вчи-

торгового обладнання за підприємцями, про оплату, ринковий збір, хто повинен ставити холодильні камери і видавати фартухи та ряд інших. Відповідали на них і селищний голова В.Р.Бейлах, і в. о. голови райспоживспілки З.Р.Годун, і головний санітарний лікар району А.А.Самолук.

В кінцевому підсумку всі депутати дійшли однієї згоди — відмовити в заяві групі підприємців щодо будівництва нового ринку або перенесення його на старе місце і залишити попереднє рішення виконкому в силі. А це було прийняте звернення до вищестоящих органів щодо невмотивованих дій представників Державного комітету з питань регуляторної політики та підприємництва в Рівненській області.

Побувавши на сесії, вислухавши і підприємців, і депутатів, я чомусь згадав вибори, коли обирали депутатом Мартиросяна. Тоді також купка людей колотила всю Гощу. Результат: порожнечо стоїть недобудоване приміщення, в якому могли б розміститися всі райцентрівські і районні організації та служби. Тим більше, що колишній ЦК Компарті України виділяв на добудову 300 тис. карбованців. Але... бракувало декому розуму, а полковник став генералом.

Колотимо навколо ринку. Знову граємо на чиїхось нервах. Що, тим жильцям будинків, які написали свою заяву, було легко витримувати отой базар під своїми вікнами? А що це за ініціатива така: будувати ринок за обеліском? Про це з жильцям будинків, що там є, хтось радився? Та на тому місці добре збудувати кілька вітряків — вони б цілий рік людям борошно молоти, там завжди, на тому горбі, дмуть сильні вітри й електроенергії не потрібно.

А якщо конкретніше — то в Гощі є давній ринок, на вулиці Східній. Чому він має пустувати? Чи, може, взагалі перетворимо Гощу у єдиний великий базар?

Для чого ламати списки?

діяв біля верхнього універмагу. Було прийняте рішення перенести його в приміщення нижнього універмагу, де обладнали відповідні місця. Але, як завжди в нас буває, не всім це сподобалося. Почалися біганини по інстанціях, листи і заяви у всі кінці, виклики представників з Державного комітету з питань регуляторної політики та підприємництва в Рівненській області. Коротше кажучи, зробили ще один базар — словесний. Ходили походом в райдержадміністрацію, атакували П.І.Стахова, а селищну раду обминули. І до цих пір не можу зрозуміти — при чому тут райдержадміністрація, коли рішення всіх питань є пріоритетом селищної ради. Лише вона на підвідомчій їй території приймає відповідні рішення. Врешті, не будемо полемізувати, бо хтось взяв на себе не те, чим він повинен займатися.

Натомість після цих «дворових» розборок в селищну раду надійшов лист від жителів прилеглих до колишнього тимчасового ринку будинків №№ 39, 41, 2 за 16-ма підписами. Ци-

лах вдень і вночі хазяїнують щури, розривають паперові ящики і витягують звідти продукти і тягають по підлозі. Але й те, що закриті від щурів, годинами перебувало в смороді свинарників. Якість та терміни вживання продуктів, санітарний стан їх зберігання, торгівля з землі під ногами покупців викликали огиду і нарікання на безконтрольність служб, що мали б захищати споживача, який у відсутності магазинної конкуренції в Гощі змушений користуватися подібною до нашого базару спотвореною формою торгівлі.

Крім усього, спотворений вигляд центральної вулиці під назвою Незалежності, на якій нічні будівники клепали шиферні схованки, єдиний в Гощі зелений газон перед гастрономом перетворений у брудний загін, знищений. Зламана металева загорожа перед будинком. У дворі асфальтові і бетонні доріжки до сараїв і підвалу понівечені машинами і колясками, що підвозили товари, сходи до підвалу розва-

няли розбірки.

Ми вдячні, що, нарешті, місцева влада спромоглася прийняти мудре і мужнє рішення навести порядок в центрі селища і пожаліла не тільки тих, хто в торгівлі вирішив свою проблему безробіття, а й тих, хто потрапив до них у заручники, — мешканців наших будинків».

Здавалося, можна поставити крапку. Та ні, з ініціативи декількох осіб, кому не вигідно торгувати на нинішньому ринку, знову мусять це питання, піднімається чергова буча.

На сесії селищної ради від імені підприємців Гощі доручено виступити Віталію Божку. В кабінет, крім нього, зайшло ще 5 жінок-підприємців. І ось новий поворот в цій історії. Віталій Васильович поділився враженнями, як прекрасно торгували на старому місці, і вніс пропозицію виділити землю для будівництва нового ринку в межах від обеліска до недобудованого адмінприміщення по вул. Радянській.

Висловили свої думки й інші підприємці. Зокрема про подвір'я закріплення